

Навчальне аудіювання

Кошеня

Надійшов день, коли уперше після літньої перерви Василь пішов до школи.

Несподівано хлопчик відчув жалібний писк. Під його тином повзало плямисте кошеня. Василь схилився над ним. Кошеня було зовсім маленьке і вже дивилося на цей світ каламутними оченятами. “Мабуть, хтось викинув, - хлопчик подумав. – Пропаде тут!” Кошеня ткнулося своїм носом Василькові у черевик та затихло. - Ох, ти ж, дурненьке! Хочеш молока? Не пропадати ж тобі. Маєш справу із Васильком. Зрозуміло? Василько підняв кошеня, озирнувся й сховав його у сумку. Нічого йому не станеться, коли посидить у сумці. “А після всіх уроків додому його візьму, - вирішив хлопчик. – Мама давно хоче завести кішку”.

...Коли задзеленчав дзвоник та всі учні посідали за свої парти, у клас увійшла синьоока дівчинка. Вона була у сірому вбранні та гладенько зачісана. Перед Васильком зринув спекотний день й винесений ним кухоль із водою, до якого спрагло приникла синьоока дівчинка Маруся. Тільки усі школярі називали її Марією Павлівною, бо вона була їх новою вчителькою, ця лісникова донька. Серед десятків дитячих облич вона теж впізнала Василя. Впізнала його очі-черешні та білі пир`їнки вицвілих брів. Вчителька посміхнулася до хлопчика й він зрозумів, що й вона його впізнала.

Раптом почувся дивний звук. Здрігнувшись, Василь схопився за свою сумку. Так і є, кошеня у сумці вже немає. Як же воно вилізло? У класі всі наче завмерли. У тиші виразно пролунало ніжне “мяу-у!” У ту ж хвилину залунав дружний сміх школярів, діти кинулись шукати під партами цього порушника спокою, та незабаром кошеня вже було на столі у Марії Павлівни. Коли у класі знову постала тиша, вчителька спитала: - Хто ж це із вас, діти, приніс його сюди? Василь боявся звести на Марію Павлівну свої очі. Отак осоромитись. Та ще у перший день шкільного навчання! Ні, він нізащо не признається! Ось тільки чому це так важко дихати? Ніби камінь проковтнув... Вчителька чекала, однак усі мовчали.

- А я не думала, - нарешті мовила вона, - що у класі є боягузи, що бояться сказати правду.

“Однаково не скажу, - подумав Василь, похнюпившись. – Адже ніхто не визнає. Як же довго тягнеться ця хвилина! Хоч би швидше дзвінок!”

Вчителька сіла на свій стілець. Ось вона знову встала, погладила кошеня. - Ну що ж, - сказала, - якщо ніхто не бажає признатись, то я заберу його собі. Яка у нього смішна мордочка! Та й лапки у чорних шкарпетках, а хвостик – білий!

Подумавши, вона продовжила:

- А може бути, що тому, хто приніс це кошенятко, шкода з ним розлучатись? Тоді я...

Вона злегка відсторонила від себе кошеня. Василько підняв голову.

- Ні, не шкода, - раптом вихопилось в нього. – Я іншого візьму!

Зрозумівши, що він виказав себе, Василь побачив, як насупились у Марії Павлівни брови та як вона водночас не може стримати своєї усмішки. І в той же час Василь несподівано відчув, що знову він дихає легко й вільно.

- Хтось викинув, - пояснив він вчительці. – Маленьке... Пропало б... Ну, я і взяв... А потім... потім...

- Що сталося потім – зрозуміло, Васильчику, - промовила Марія Павлівна. – У тому, що ти взяв кошеня, немає нічого поганого. Я сама б так зробила. Ось тільки чому ти зразу не признався? Хіба ти боягуз?

- Ні, я не боягуз, - прошепотів Василь. – Мені було соромно...

Дайте відповіді на запитання:

1. Де Василько побачив кошеня

- а) під тином;
- б) на дорозі;
- в) під кущем.

2. Кошеня було

- а) плямисте;
- б) смугасте;
- в) біленьке.

3. Василько взяв кошеня

- а) щоб урятувати;
- б) щоб подарувати комусь;
- в) щоб погратися.

4. Василько сховав кошеня

- а) під пахву;
- б) у сумку;
- в) за пазуху.

5. У новій учительці Василько впізнав дівчину

- а) із якою він познайомився в поїзді;
- б) якій він приніс кухоль води;
- в) яка розпитувала у нього дорогу.

6. Марія Павлівна була

- а) дочкою лісника;
- б) дочкою коваля;
- в) дочкою вчителя.

7. Нова вчителька впізнала Василька

- а) по посмішці;
- б) по ластовинню;
- в) по очах та бровах.

8. Побачивши в класі кошеня, нова вчителька

- а) здивувалась;
- б) розгнівалась;
- в) розгубилась.

9. Те, що Василько підібрав кошеня, викликало у вчительки

- а) заперечення;
- б) розуміння;
- в) здивування.

10. Сказавши, що кошеня приніс у клас він, Василь відчув

- а) розкаяння;
- б) сором;
- в) полегшення.

11. У тому, що хлопчик підібрав кошеня, виявились такі його риси

- а) бажання завоювати прихильність вчительки;
- б) нерозважливість, безвідповідальність;
- в) милосердя до всього живого.

12. Любов до природи треба виявляти насамперед у

- а) конкретній допомозі тваринам і рослинам;
- б) у вихованні менших за віком братів та сестер;
- в) у пропозиціях до газет і журналів.

13. Визначте тему і основну думку тексту.